

**Запорізька міська громадська
організація «Істина»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ
ЗАКОНОДАВСТВА ТА ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ»**

27–28 жовтня 2017 р.

м. Запоріжжя

УДК 340(063)
А 43

- А 43 **Актуальні проблеми вдосконалення законодавства та правозастосування:** Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 27–28 жовтня 2017 року. – Запоріжжя: Запорізька міська громадська організація «Істина», 2017. – 128 с.

У матеріалах представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Актуальні проблеми вдосконалення законодавства та правозастосування», яка була організована Запорізькою міською громадською організацією «Істина» 27–28 жовтня 2017 року в м. Запоріжжі.

УДК 340(063)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НОТАРІАТУ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ТА ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ Андронік Н. А.	8
ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ В ПРОЦЕСІ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ Бурносова У. Ю.	11
СТАТУС ДОГОВОРУ В ПСИХОЛОГІЧНОМУ ВЧЕННІ ПРО ПРАВО Дергунова О. І.	14
ПРАВО ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ НІМЕЦЬКИХ КОЛОНІСТІВ НАПРИКІНЦІ ХVІІІ-ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХСТ. Канєнберг-Сандул О. К.	15
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ У СФЕРІ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Кладченко А. О.	18
НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО	
ДОПУСК ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДДІ НА ФЕДЕРАЛЬНОМУ РІВНІ У США: АНАЛІЗ ДОСВІДУ ВЕРХОВНОГО СУДУ Бронецька В. І.	21
ОСОБЛИВОСТІ ДОПУСКУ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДДІ У ФЕДЕРАТИВНІЙ РЕСПУБЛІЦІ НІМЕЧЧИНА Бронецький І. В.	24
КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ОСОБИ В ПОЛЬСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ Машталір Х. В.	26
КОНСТИТУЦІЙНА СКАРГА У МЕХАНІЗМІ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ Потіха М. С.	29

СТАТУС ДОГОВОРУ В ПСИХОЛОГІЧНОМУ ВЧЕННІ ПРО ПРАВО

ДЕРГУНОВА О. І.

здобувач економіко-правового факультету

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

м. Одеса, Україна

Людську етику утворюють право і мораль. Таке вихідне положення і принцип психологічного вчення про право. Усі етичні явища поділяються на імперативно-атрибутивні (право) і суто імперативні (мораль), інтелектуальний склад правових і моральних переживань різний. Так, у сфері правової свідомості мають місце двобічні, паристі суб'єктивні уявлення (суб'єкти зобов'язання-суб'єкти права) і об'єктні (об'єкти зобов'язання-об'єкти права). Звідси випливає, що право і всі юридичні явища можуть розглядатися з двох основних точок зору – з суто психологічної (чим займається юридична психологія) і з точки зору символічної [1, с. 105].

Значну роль у функціонуванні договірних зобов'язань мають відіграти принципи справедливості, добросовісності, й розумності. Значимість зазначених принципів у договірному праві зумовлена, насамперед, тим, що саме тут обсяг регулювання відносин за розсудом сторін є не лише значним, а й може переважати нормативне регулювання.

Так, категорія справедливості виникла спершу в результаті формування уявлень людей про поняття добра і зла. Спочатку під справедливим розуміли такі стосунки між людьми, які відповідали їх моральним устоям, моральним уявленням. З виникненням нових суспільних формацій категорія справедливості поступово втрачає персоніфікований підхід. В її основу закладається уява всього соціуму, або, в усякому разі, його більшості.

З виникненням держави виникла необхідність у встановленні й закріпленні уявлень про справедливість, а отже, і мораль, у правових нормах. Підтвердженням цьому може слугувати той факт, що на ранніх стадіях формування держави звичаї, як зовнішній прояв уявлень про справедливість, були основними джерелами формування права [2].

Інтелектуальний склад моралі у цьому відношенні бідніший, простіший та однобічний характер (лише суб'єкти зобов'язань, лише об'єкти зобов'язань, без суб'єкта і об'єктів домагань). У моралі мають місце тільки однобічні зобов'язання, тоді як у праві – двобічні зв'язки між двома сторонами, які є правовідносинами, де на одних учасників накладають зобов'язання, а на інших надають права.

Адекватним відбиттям імперативно-атрибутивної структури права є договір як вільна, добра, обопільна воля його учасників.

Договір є одним з ключових понять у праві. Він входить складовою частиною в ідею права. Поза договором поняття «суб'єкт» і «воля» у юридичному сенсі існують лише як позбавлені життя абстракції. У договорі ж ці поняття отримують своє справжнє життя, і водночас в акті обміну здобуває своєї матеріальної підстави юридична форма у її найпростішому, найбільш прозорому вигляді. Акт обміну, таким чином, концентрує у собі, як у фокус і, найбільш істотні моменти як для політичної економії, так і для права.

У сфері договірного приватного права головна роль належить абсолютним природним правам. Засаду приватного права складає принцип: *noli me tangere* - ніхто

не сміє чіпати мене і мого, а також втручатися в мої справи. Тут йде мова про власну духовну гідність, честь, тілесну недоторканість, власність індивіда. Другий головний принцип приватного права це *pacta servanda sunt* - слід дотримуватися договорів. У разі ж порушення двох зазначених принципів починав використовуватись фундаментальний принцип відшкодування збитків [3, с. 425].

Договір - це правова форма не лише приватного права, а й публічного права. Говорячи про договір, не можна все зводити лише до економічної сторони справи. Держава це договір, або взаємне чи обопільна згода між правителями і підлеглими. Предмет такого договору – взаємність або обопільність прав і обов'язків правителів, з одного боку, і підлеглих, з іншого. Тож невід'ємною ознакою держави є взаємність владних стосунків.

У позитивно-правовій теорії йдеться про односторонні розпорядження влади, на відміну від договорів, обопільних угод. Право тут не розглядається як результат взаємодії громадян та їхньої держави, а, відтак, про договірний характер права не йдеться. Договірне право чинне, незалежно від того, визнають його офіційно, чи ні. У минулому договори не тільки визнавалися самостійним джерелом права, а й зводили все позитивне право та підставу його обов'язковості виключно до договорів.

Переконані, що у самому визначенні права має міститися елемент взаємодії між державою і громадянами. Таку взаємодію слід визнати як один із важливих елементів права. У психологічній теорії права цю взаємодію відображають поняття «соціальне право» і «право суспільного служіння».

Список літератури:

1. Петражицкий Л.И. Теория права и государства в связи с теорией нравственности. СПб.: «Лань», 2000. 608 с.
2. Мережко А. Юридична семіотика і юридична герменевтика // Юридична практика. № 8. 2002. С. 47-54.
3. Гурвич Г.Д. Философия и социология права: Избранные сочинения. – СПб.: Издательский Дом С.-Петербур. гос. ун-та. 2004. 848 с.

ПРАВО ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ НІМЕЦЬКИХ КОЛОНІСТІВ НАПРИКІНЦІ XVIII-ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ XIXСТ.

КАНСЕНБЕРГ-САНДУЛ О. К.

аспірант кафедри історії держави та права

Національний університет «Одеська юридична академія»

м. Одеса, Україна

На сучасному етапі розбудови України як правової держави залишається актуальною проблема захисту прав національних меншин. Актуальні, наразі дослідження історії правового регулювання статусу етнічних та етноконфесійних груп, які населяли регіони України. Найбільш цікавим для дослідження поселенців південноукраїнських земель є аналіз правового статусу німецьких колоністів, як представника російської колонізації Півдня України в зазначений період.